

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam ex Gen. II,17

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 4

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130464)

De fructu vero arboris scientia boni & mali, de isto ne comedas: nam
 quo die comederis de eo, utique moriturus es. Sebast. Castalio: Si
 pomari arbore scientia boni & mali vesceris, &c. B. Lutherus: Aber
 von dem Baum des Erkäntnis Gutes und Böses soltu nicht es
 sen/ denn welches Tages du davon issest/ wirstu des Todes ster
 ben/ Concordat Pontificius Translator Dietenbergius. Joh. Pesca
 tor: Welches Tages du von dem Baum des Erkäntnis des gu
 ten und bösen essen wirst/ wirstu gewißlich sterben. (Cita sequentes,
 ut compendium faciamus verborum, Versiones adducere lubet.)
 Belgica vetus: In wat Tage ghy van den Boom der Kennisse des
 Goets en des Quaets eet/ sul ghy den Doot sterven. Belgica no
 va: den Dage als ghy von dem Boom der Kennisse des Goets
 ende des Quaets eet/ sult ghy den Doot sterven. Germanica
 translatio antiqua MSc. an welchem Tag du von dem Holz der
 Wissenheit des Guten und des Ubelen issest/ du sterbest des To
 des. Anglica: in the day that thou eatest of the tree, of the knowled
 ge of good and evil, thou shalt surely die. Gallica Genevenis: des
 le jour que tu mangeras de l'arbre de science de bien & de mal, tu
 mourras de mort. Italica Diodati: al giorno che tu mangerai dell' al
 vero della cognoscenza de bene, e del male, per certo tu morrai, &c.

Id. §. 4. Placuit hoc Præceptum gravissimas aeternæ justitiæ
 spirans minas in variis representare lingvis, quia horribilem ejus
 efficaciam in gentibus omnium lingvarum per tot secula miser
 sensit orbis. Esse autem ויצו Præceptum & quidem negativum,
 non modo ex voce textum nostrum præcedente ויצו patet: nec
 enim simpliciter dicitur: Et præcepit homini: sed ויצו ירוה
על האדם über den Menschen/ qua constructio
 ne verbi ויצו cum particula על Interdictum denotare, prohibi
 tionem aut לא תעשה seu præceptum negativum, ob
 servat R. Aben-Esra, (vid. Gen. 2. 16. 1. Reg. 2. 43. Jes. 5. 6.) sed &
 ex verbo תאכל in futuro posito. Notanda enim hic regula,
 quam in genere de præceptis negativis posuit R. Elias Levita in
 Libr. Habacbur: Præcepta negativa non venire, nisi in forma fu
 turi, ut לא תגנוב, לא תנא, לא תרצח, non occides, non

100-

mœchaberis, non furaberis. Nec poteris dicere לֹא רָצַח, לֹא נָחַץ
 לא גָּנוּב, לא הִנָּח, לא נָחַץ non occide, non mœchare, non furare; quia
 nunquam venit imperativus post unam harum dictionum: לֹא, אַל,
 לא, אַל, אֲשֶׁר, אֲמַר, כִּי, פֶּן, Sunt autem hæc verba
 præceptiva, ac in numero eorum, quæ non solum actum, sed & jus
 vel debitum agendi negant, de quibus proluxit B. Glassius in *Philol.*
S. Lib. 3. tract. 3. can. 6. p. 556. Rem sic se habere, ipsa svadet ra-
 tio. Finge enim in futuri narrantis sensu, vel narrativo hoc præ-
 ceptum intelligi de solo actu, tum lex non erit, non obligabit.
 Dicit enim Deus, quid non futurum esset, non quid fieri non de-
 beret. Imo falsum diceret, non manducabis fructum arboris sci-
 entia boni & mali, quia de facto comedit de arbore vetita. Unde
 non male hoc παραφράζει R. Aben-Esra *Comm. in b. l.* עלפי
 שהתרתו לך פרו עץ הגן לא חאכל מפרי עץ הוערת טוב
 ורע וגו'.

§. 5. Continet autem id tum peccatum vetitum, tum pec-
 nam imminentem. Peccatum vetitum est comestio ex עץ הרעת
 עץ רוע טוב Ita vocari lignum sive arborem istam propter mendacia
 verba & fallacia promissa serpentis, docent Rupertus Tuitiensis
Lib. 2. de Trinit. & ejus operibus, c. 27. Alphonsus de Tolstato, Episco-
 pus Abulensis in *Gen. 3. q. 154. 155.* Benedictus Pererius *Comment.*
in b. l. Antiquus enim, personatusque ille Serpens & vere נחש,
 עקלתון, qui *cap. III. 5.* Evam, & per hanc Adamum postea se-
 duxit, ab efficientia vel efficacia aliqua divinitus indita explicuit,
 quando EAM *sapientes facere, oculos aperire, & conferendo sci-*
entiam Boni & Mali, similes DEO reddere posse, persuaserat mu-
 lieri. Ita enim ad dubiam ejus responsonem, vel potius præ-
 cepti interpretationem פֶּן תָּמוּתוּ *ne forte moriamini* v. 4. sine mo-
 ra respondet: לֹא מוֹרֵת הַמָּתוֹן כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים כִּי כּוֹס
 אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְרוּ עֵינֵיכֶם וְהָיִיתֶם כְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב
 וְרָע *Nempequam morte moriemini. Scit enim Deus, quod in qua-*
cunqve die comederitis ex ea, aperientur oculi vestri, & eritis sicut
Dii, scientes bonum & malum. Mulier ergo his a serpente per-
 ceptis, mente periculi securâ, & lata effectus a Diabolo allegati, a
 Deo magis aversa, Diabolo persuadenti, credula, maxime ubi li-